

[Pia Kjærsgaard]

de døre, har vi valgt at få sagen ned i folketings salen, som ethvert parti har ret til. Så der er altså overhovedet ikke noget hold i hr. Lysholm Christensens anklage mod Fremskridtspartiet for at bruge Folketingets tid.

Jeg skal ikke komme ind på alle de mange andre områder, hvor vi måske nok synes at der er nogle politikere som misbruger Folketingets tid på nogle forskellige sager, for det er jo rent faktisk det, vi er her for. Ethvert parti har krav på og ret til at bruge Folketingets tid på at tage tingene ned i salen. Og dette er i hvert fald noget, som den danske befolkning ønsker at Folketingets politikere diskuterer.

Der har været al for meget mystik om holdningen til udlændingepolitikken, der har været alt for mange lukkede døre, der har været al, al for lidt skepsis, over for dette her, der har været al for lidt velvilje til at diskutere tingene her i folketings salen. Og det burde hr. Lysholm Christensen notere sig.

Kim Behnke (FP):

For en del år siden, nemlig tilbage i 1987, hvor Fremskridtspartiet første gang benyttede sig af at sende et aktstykke om en ekstraordinær flygtningebevilling i folketings salen, blev det af undertegnede klart og tydeligt meddelt, at hver gang disse ansøgninger om ekstrabevillinger til flygtninge kommer, vil vi begære dem til behandling i folketings salen. Det har vi siden da konsekvent gjort, og det vil vi konsekvent blive ved at gøre. For vi vil ikke acceptere, at disse hundredvis af millioner kroner bevilges bag en lukket dør i Folketingets Finansudvalg. Hele befolkningen skal have mulighed for, hele pressen skal have mulighed for at få fuld indsigt i ikke bare resultatet af voteringen, men også i, hvad de enkelte partier mener om dette her.

Vi har i den forbindelse særlig noteret os, at justitsministeren, partiet Venstres mange ordførere på dette punkt, partiet De Konservatives mange ordførere på dette punkt har brugt sommeren og dele af efteråret til at understrege, hvor vigtigt de synes det er at få strammet disse regler op. Så vores fornemste pligt er at få afprøvet synspunkterne i folketings salen. Og som det er fremgået af justitsministerens tale, af Venstres og De Konservatives ordføreres taler, er pressemeddelelserne alene udtryk for, at man ønsker at lefle for befolkningen, for væl-

gerne, og ikke, at man ærligt vil stå ved tingene. Jeg synes også, at justitsministeren i sin tale her skyldte at fortælle Folketinget, at justitsministeren har været nødt til at meddele Folketingets Finansudvalg, at justitsministeren uden at have hjemmel allerede er begyndt at bruge af pengene. Justitsministeren har i et bilag dateret den 10. november 1992 til Folketingets Finansudvalg måttet meddele - og jeg citerer:

»Justitsministeriet skal under henvisning til ovennævnte for god ordens skyld orientere Finansudvalget om, at ministeriet i øjeblikket på asylområdet nødvendigvis må disponere på forventet efterbevilling, indtil Finansudvalgets afgørelse foreligger.«

Jeg håber, at fru Dorte Bennedsen eller hr. Ole Espersen fra den socialdemokratiske folketingsgruppe vil være lige så ihærdige til at forfølge denne sag, som man er, når ministre på anden vis disponerer uden at have hjemmel. Eller er denne sag af en sådan karakter, at man er enig, at man tillader, at justitsministeren disponerer uden at have hjemmel, og derfor ser igennem fingre med, at man i denne, jeg vil tillade mig at kalde det minitaminsag, disponerer uden at have lov hjemmel?

Vi mener, det er ganske alvorligt, og vi mener, det er endnu mere alvorligt, når justitsministeren fra talerstolen delagtiggør Folketinget i, at vi næste år skal regne med merbevillinger til Justitsministeriet på mellem 2 og 3 mia. kr. Det er jo fuldstændig kørt af sporet i øjeblikket. Dertil kommer nemlig, skal vi huske, alle udgifterne i Socialministeriet, alle udgifterne under Undervisningsministeriet, alle udgifterne ude i kommunerne etc. etc. Vi nærmer os, at det koster 20 mia. kr. at have udlændingene til at opholde sig i Danmark.

Jeg kan se på fru Dorte Bennedsen, at hun ikke mener, at de 20 mia. kr. er ædruelige. Jeg skal igen udfordre fru Dorte Bennedsen til at modbevise, at Danmark i øjeblikket bruger i størrelsesordenen 20 mia. kr., når alt medregnes - vel at mærke alt, inklusive at Århus Kommune for øjeblikket har 23 forskellige specialundervisninger i sprog, hvor der er helt ned til en enkelt elev, der skal undervises af en lektor, der kommer rejsende med fly to gange om ugen fra København etc. etc. Vænvenlig at regne det hele med fru Dorte Bennedsen, så vil tallet nærme sig de 20 mia. kr. med uhyggelig hast.